

மழை துறிக் கொண்டிருந்தது. காரில்,வானில் வந்த சகோதரங்களும்,சப்வயேயில் ஏறி ,விரைவு பரூந்து எடுத்த வதனாவின் சினகீதி சந்திரா, அவர் கணவர் தில்லையும் ...என 'பியரன் சர்வதசே விமான நிலையத் திற்கு வந்தவர்கள் , நரேத்தபைப் போக்காட்டி கதைத்துக் கொண்டு கொண்டிருந்தார்கள் . லண்டனிலிருந்து வதனாக் குடும்பம் கோடை விடும்பொழுதையைக் கழிக்க கல்கறி நகரத்திற்குப் பறக்கிறது.அந்த விமானம் கல்கறிக் கு நரேடியாகப் போகவில்லை. அவர்களை பியர்சனில் இறக்கி ,வறே விமானத்தில் மாற்றி விட்டுப் போகிறது.

விமானம் ஏற்கனவே இறங்கி விட்டதலை மலே தேரிகிற 'கண்ணி'த் திரை காண்பிக்கிறது.

பொதிகளை இறக்கிற போதான சூங்க சோதிப்பு போதுமானது தான் ,ஆனால் திரும்ப ஏற்றுறத்திற்கும் நடபெறுகிறது.உள்ளே இருக்கிற போது முகநிலில் தொடர்பு கொள்ள முடியாது...போல... பிரச்சனைகளை இருக்க வண்டும் . அலபேசி,மபிக் கணனிகளை 'டரேன் ஓவ்' பண்ண வைத்திருப்பார்கள்? பிறகு, 5 மணி நரேத்திலே அடுத்த விமானம் எடுக்க இருக்கிறார்கள் . அடுத்த விமானம் எடுக்க இரண்டு மணி நரேத்திற்கு முதலும் உள்ளே சென்று விட வண்டும் அந்த இடப்பட்டு நரேத்திலேயே சந்திக்கவே ஆவலுடன் வருகிறார்கள் . ..அந்த நரேமும் சூருங்கிறது என்ற கவலை.

ஓர் மணி நரேமும் பறந்து விட்டது. இன்னுமா...விடவில்லை? என கிருபா சலிக்கிறார் .பொறுமை இழப்பு சிறிது எட்டிப் பார்க்கிறது.

"இப்ப, இவர்களிற்கு இருக்கிற பயத்தாலே 2 மணி நரேம் எடுத்து தான் விடுகிறார்கள்" என தில்லை அனுபவத்தில் முணுமுணுக்கிறார் .

அவர்கள் வாகன தரிப்பு நிலையத்தில் நிறுத்தி விட்டு பயணிகள் விமானம் ஏறுகின்ற பகுதியிலையே வந்த போது, நிறைய இடத்தை கயிறுகள் கட்டிய 'லனை'கள் பிடித்துக் கொண்டிருந்தன. பயங்கரவாதிகளின் கை ஓங்கி விட்டது போலபாதுகாப்புச் சோதனைகள் . 'இது ஓர் சர்வதசே விமான நிலையமா?என நொடிச் சந்தகேம் கட்ட வருகிறது. தீ மயிலும் ஓர்... நன்மை, அதனால் பொதிகளின் நிறைகள் குறைந்தது விமானத்திற்கு நல்லம் தான் . உள்ளே , முந்திய மாதிரி அன்பளிப்புக் கடகளை இல்லாதையும் , உணவகங்கள் பல காணாமல் போனதையும் , ஓரே ஓர் 'ரிம் ஹோற்றன்' கோப்பிக் கடமைட்டும் பாம்புக் கீ யிவோடு இருப்பதையும் பார்த்து வந்தார்கள் .

ஆண்களும்,பெண்களும் குழந்தை குட்டிகளும் மாய விமான நிலையம் நிறைந்திருந்தது. படபடம் பிச்சியின் சந்தோசம் அவர்கள் முகத்தில்...இருந்தன.இவர்களில் எத்தனைப்பேர் உறவினர்,அகதியாய் வருகின்றவர்கள் எத்தனைப்பேர்...,எல்லாக் கலாச்சாரமும் 'யாவரும் களேரி' என கலக்கிற இடமாகவும் இருக்கிறதே.

ஜனநாயக அரசியலில், வரட்டுத்தனமான வர்த்தகத்திற்காகப் வகை தொகையில்லாமல் மக்களை கொன்றொழிக்கிறதால் திமிங்கிலங்களும்,சுறாக்களும்,சிறுமீன்களாகவும் நாட்கள் அல்லாட்கின்றன மனிதநயேம், கைகோர்ப்புகள் சிதந்ததுப்போய், இப்ப பலலு குத்துற குச்சியையும் உள்ளே கொண்டு சிலை மடியாதளவிறகு பயத்தை வளர்த்து விட்டு...அதையும் விஞ்ஞானத்தால் வெல்லுவோம் என இறுமார்ப்பில் இருக்கிறார்கள். ஜக்கிய அமெரிக்கா,ஜக்கிய சோசலிச அமெரிக்காவாக மாறும் வரையில் இப்படியே தான் இருக்கப்போகிறது.

சோவியத் யூனியன் உடன்து போய்யிருந்தாலும் கட்ட,அந்த கொள்கைகள் என்றோ ஓர்நாள் மூதலாளித்துவத்தை விழுங்கி விடும் என்ற அடிப்படையம் தான் எல்லா குன்றுபடிகளிற்கும் காரணம். இன்னமும் பனிப்போர் ஓய்ந்து போய் பிடவில்லை.அதற்கிடையில் பிடுங்கிறதை பிடுங்கி விடுற வர்த்தகப் பதற்றம்,போட்பி...,அதனால்,எழும் பயங்கரவாதம்...மனிதர்களில் தவேர்கள் என்று தான் பிறந்தார்கள்?

ஏற்கனவே ஓவ்வொரு சமீகத்திலும் முற்போக்காக சிந்திக்கிற ஒரு கட்டம்,ஒரு அறிவுத்தளம் இருக்கவே செய்கிறது.எழுத்தாளப் பிறவிகளே அவர்கள்! பிஞ்சிலே பழக்கிறது தான்.எல்லா எழுத்தாளர்களும் சாண்டியன் போல எழுதுவதில்லை.19 வயதிற்கு முன்பே பட்டவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் அவரின் நூல்களை வாசிக்கலாம்.அவர் முறை தவறி எழுதவில்லை தான்.அந்த காலகட்டத்திற்கே உயிர்துடிப்புடன் கொண்டு சனென்று விடக் கட்டிய எழுத்து நடன.ஆனந்தன்,கல்கியின் நாவல்களை விட இவரின் நாவல்களிலிருந்தே பல சரித்திர நிகழ்வுகளை அறிந்து கொண்டிருக்கிறான்.ஆரம்பத்தில் சாண்டியன் கல்கிக் கு சரித்திரச் சிறுகதைகளையே எழுதி வந்தாராம்.ஒரு தடவை சமீகச் சிறுகதை ஒன்றை அனுப்பிய போது,கல்கி,"நீ சமீகக் கதை எழுதுறதை விட்டு,சரித்திரக் கதையை நாவலாக ஏன் எழுதக் கட்டாது"எனக் கேட்டாராம்.அதன் பிறகே நாவல்களாக எழுதிக் குவிக் கத் தொடங்கினார்....என்று இணையத்தில் ஆனந்தன் வாசித்திருக்கிறான்.

ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் அவர்களே அறிவாளிகள் என கவனத்தில் எடுக்காததால்...நம் எழுத்தாளர்கள் இலக்கியத்தில் காதல் கதைகளை அதிகமாக எழுதி எழுதி தவேதாசாகப் போய் விடுகிறார்கள். படபடப்புகளை எடை போடக் கட்டிய ஒரு அம்பைப் பு ஏற்படும்வது மட்டுமில்லாது...அவற்றை அச்சுநேற்றுத்தையும்...அரசு பொறுப்பேக் வேண்டும். இல்லா விட்டால்...நொந்து போய் சூயமாய் அச்சுநேற்றுறவன்...வியாபாரியாய் யும் இழந்து போய் விடுகிறான். பொருளாதாரத்தை வளர்த்து வலை வாய்ப்புகளையும் அதிகரிக்கச் செய்வதோடு,வாழ்க்கைச் சிலைவையும் குறைக்கிற புத்திசாலியாக

அரசிருந்தாலும் கட்ட ஒரு தனிமனிதனுக்கு அச்சேற்றுக சலெவா கட்டியது தான் .

ஒரு புத்தகத்ததை, பிள்ளையை பிறுவது மாதிரி வலியுடன் வளைய வர வகைக்கக் கட்டாது. சலெவாகள் அதோடு நின்று விடுவதில்லை. வளையீட்டு நிகழ்வு,நல்லகங்களிற்கு வழங்குவது,தவிர விற்பனையும் சரிவர நடப்பெறுகிறது என கவனிப்பது என ஒரு தொகை வலையை எடுக்கின்றன. அரசிடம் கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன.தகுதியான ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள்.சலெவா இல்லாமல் நடமாற்றப்பட்டு விடுவார்கள்.தனி மனிதன் மயல்தகுக்கு அவனுடைய சம்பளப் பணமே போதாது.

அரசு மறைக்கொள்கிற போது.. மறைக்கிற சிரமங்கள் இல்லாமல் போய்குறைந்த சலெவியேம நடப்பெற்று விடுகின்றன .சட்டங்களையெற்படுத்தும்வர்கள் சொல்கிற போது எல்லாரும் கேட்பார்கள் . ஜனநாயகத்திற்கு கறியில் உப்பு ,புளி..போல ஓரளவிற்கு சர்வாதிகாரமும் வண்பித்தான் இருக்கின்றது..இப்படி வளையாக்கிற போது மனவியும் அவ்வளவாக வறக்க மாட்டாள் . அவளுக்கு அதன் அருமை தெரியாததால் வறக்கிறாள் . இது ஒரு வலையை,ஒரு முயற்சி,ஒரு கோர்ஸ் வரேக் . இதற்கு உற்சாகப்படுத்தல் வண்பும் .பெற்றோர்கள் தம்பிள்ளைகளை கல்வியில் சிறக்க வண்பும் என கண்ணை மூடிக் கொண்டு உற்சாகப்படுத்தும்வர்கள் .மனவியிடம் அவ்வளவில்லாமல் .. ஒரு அளவிற்கு தாரமீக ஆதரவு இருந்தாலே போதுமானது. மனவியின் ஆதரவு பலபேர்களின் ஆதரவிற்குச் சமனானது.ஈழத் தமிழனுக்கு விடுதலையைக்காக கடந்தவகளை பதிவு செய்ய வண்பிய கட்டாயமும் இருக்கிறது.

,மண்பற்று,தேசியப்பற்று இயற்கைப்பற்றுடன் .. எழுதப்பட்டவை நிறையவே இருக்கின்றன. அவை இருப்பதையே தெரியாதவர்களாக , பலபடப்புகள் வாசகர்களற்றவையாய் இருக்கின்றன என்பது தான் நிலமை.

தற்போதைய இணையம் ,யுடியுட்ப ..போன்றவை வரமுதலே மீதத்தகுடிகள் தோன்றி விட்ட..காலத்திலே ரேடியோவும் தோன்றி விட்டிருக்கிறது. எந்த காலத்திலும் ஒலி அலைகளில் பதிவதும் நடப்பெற்றுக் கொண்டு தான் இருக்கின்றது. புலம்பெயர்ந்தவர்களின் வாரிசுகளிற்கு தமிழ் பச்சே வருகிறது.ஆனால் எழுத,வாசிக்கத் தெரிவதில்லை.ஒலி அலைகளில் வார்போது அவதானிப்பார்கள் .

.பள்ளிக்கட்டங்களில் சிறு கோயில்கள் கட்டுவது, சரேச்சுகள் இருக்கிறது போல இலக்கியப் பாடத்திற்காக ஒரு ஸ்டூடியோ அறையை ஏற்படுத்துவது ஒன்றும் முடியாத காரியமில்லை. பழைய மாணவர்களின் உதவி,அரசின் உதவி...ஏன் அவ்விடத்தின் (மக்களின்) உதவிகள் கட்டகிடைக்கப் பெறலாம் .

அதிலே ரேடியோ ரெக்கோடிங் கருவிகளை,கண்ணிகளை வைத்துக் கொள்ளலாம் .அவற்றை இயக்கக் கட்டிய ஒரு கட்டத்தையும் பழக்கி எடுக்கலாம் .ஆசிரியர் குழு ஒன்று நல்ல நாவல்களை, கதைகளை தெரிந்து, வகுப்புகளிற்கு போர்ட்டிங் யுனிட்டுகளைக் கொண்டுச் சனென்று அப்பாட வளைகளில் ஒவ்வொரு மாணவர்களையும் ஒவ்வொரு அத்தியாயமாக வாசிக்க,வாசிக்க வைத்து பதிவு செய்ய ஒரு நாவல் முழுதையுமே ஒலி வடிவில் பதிவு செய்திட முடியும் .

அம்முயற்சி ஒரு மாணவனை மலேமும் தானாகவே வாசிக்கத் துண்டும் . இங்கே அனதத்து மாணவர்களையுமே(ஆண் ,பெண் ..என) வாசனப்பகுதிக்கு இழுத்துச் சலெல்லும் .கல்வியை மட்டுமில்லை ,இப்படி பலதையும் கற்கிற சமீகமே விவகேமானதாக

மலெல்ல மலெல்ல மாறி விடும் .

பசளவை (இயற்கை) இட்ட வளர்ச்சியைக் காட்டும் . தற்போதைய ஆசிரியர்களும் முந்தைய மாணவர்கள் தானே.முதலில் அவர்களுக்கு கதைப் புத்தகங்களை பழக்க வேண்டும் . வாசிக்கத் தெரிந்திருக்க வேண்டும் . வாசித்திருக்க வேண்டும் .ஆனந்தன் படித்த சிலப்பள்ளிகட்டத்திலே தமிழ் வாத்தியதைத் தவிர ,வறே ஆசிரியப் பரொந்தகைகளுக்கு வாசிக்கிற பழக்கமே இருக்கவில்லை.

அவற்றை தடுக்கிற வேலைகளை எல்லாம் ஸ்டூடியோ அறையிலே ஒரு ஆசிரியர் தலமையில் மாணவர்களே செய்வலாம் . செய்வ முடியும் .ராஜம் கிருஷ்ணனின் "அல்வாய்க் கரையில்"நாவல் மீனவ மக்களின் பச்சை மொழியிலே திறம்பட எழுதப்பட்ட நாவல் .அதிலே நிறைய சமீக நீதிகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன .அவரின் பல நாவல்கள் ...மாணவர்கள் மட்டுமில்லை பற்றேரோரும் அறியப்பட வேண்டியவையே . பாடம் பிப்பதை விட கதையின்பாடகச் சொல்லப்படுவதை மாணவர்க்கு நிறையப் பிபிக்கும் . கதைப் புத்தகங்களை வாசிக்கிறவர்கள் , காலப்போக்கில் பாடங்களையும் விருப்பமுடன் பிப்பார்கள் . பள்ளிப்பாடங்களின் தொடர்ச்சியை வாழ்க்கையிலும் மலெல்ல மலெல்ல கட்டிக் கழிப்பி விடுவார்கள் . முற்றுப்பள்ளி வகைகப்பட்ட விடாது.

தொழிற் சாலகைகிற்கு என பிபிக்கிறதை விட்டு தொலைந்துப் போன சூய கல்வியை தோண்டி எடுங்கள் . காலனி ஆட்சியால் ,சிங்கள ஆதிக்கத்தால் நாம் நிறையவற்றை இழந்து போய் இருக்கிறோம் .ஒரு அறிவாளியான சமீகமாகி விடுவோம் . ஏதாவது புகிறதா?கல்வியில் மாற்றம் வேண்டும் என பதைத் தான் ஆனந்தன் வலியுறுத்துகிறான் .

மாணவர்களே அவர்களுக்கே தெரியாமல் புத்தகங்களை வாசிக்க பழகி விடுவார்கள் அவற்றை ...சினிமாப் பாட்டுக்களைப் கேட்பதைப் போல பொது இடங்களில் போட்டு கேட்க வகைக... ஆரோக்கியமான சமீகமும் கவிந்து விடும் .

பிரச்சனைகளை இதனை விட இப்பிபிக்கையாண்டால் திறமாக இருந்திருக்கும் ;இன்ன முடிவை எடுத்து திருக்க வேண்டும் ..என்ற பயிற்சிகள் ஆழ்மனப் பதிவுடன் பதிக்கிற போது...அவர்கள் நிச்சியமாக ஒரு இந் திரா காந்தியாக, அப்துல் கலாமாகவும் கட்ட மாறி விடலாம் . அது மட்டுமில்லை.பற்றேரோர்களும் பொது இடங்களில் தம் பிள்ளைகளின் வாய் மொழியால் கதைகளை கேட்கிற போது ஈன்ற போது பற்றும் சந்தோசத்தனை விட சான்றோன் எனக் கேட்கிற உவகையைப் பற்றுவார்கள் . அவர்களும் கட்ட திருந்தி விடும் இருக்கும் . இந்த மாஜாயாலத் தோடும் மாகாணவரசுகளால் ஓவ்வொரு நகரத்திலும் மீள் பாவிப்பு தொழிற் சாலகைகளை நிறுவதன் மீலம் கட்ட வேலை வாய்ப்புகளை கட்டி கழிப்பி விட முடியும் .கோழி மயேத்தாலும் அரசு உத்தியோகமாக இருக்க வேண்டும் என்ற மாயையிலிருந்து வெளிய வந்திறதே நல்லது . சிறிலங்காவில் எப்பவும் மத்திய அரசே,அரசாக இருக்கிறது .ஆனந்தன் , எப்பவும் சட்டக் கல்விரியில் படித்தவர்களே அதிகமாக அரசியல் வாதிக்களாக வாரதாலே...நாடும் இப்பிபி தயேந்து கட்டிச் சுவாராகிக் கொண்டிருக்கிறது என்று நினைப்பவன் .

இந்த முயற்சி (உப) ஆட்சியாளர்களிடமிருந்தே கீழே வர வேண்டும் . ஏனெனில் அதில் சிறப்பாக செய்வதவர்களிற்கு பரிசுகள் ,பாராட்டுகள் அளிக்கப்பட வேண்டியதும் முக்கியமாக தொடர் வேண்டி இருக்கின்றன .

இப்படியெல்லாம் தற்போது ஆனந்தனுக்கு கண்ணா பண்ணாவென சிந்தனை பறக்கடிப்பதற்கு .. அவன் இயக்கத்தில் இருந்த போது அவனை இலக்கியப் பொறும்பாளராக நியமித்ததும் ஒரு காரணம் தான். அதில் நாட்டுப்பாடல்களைக் கொடுத்துப் போன்றவற்றை எழுத்தில் சேர்ப்பதும், ஏலும்மென்றால் கசட்டுகளில் பதியுதும், ...அவன் வலைகளாக இருந்தன. அதில் என்ன பிரச்சனை என்றால் அவனுக்கு அவற்றைப் பற்றி ஒரு அச்சமும் திரியாதது தான். அவன் கதைப் புத்தகங்கள் வாசிக்கிறவன் என்பதால் அவனைப் பொறும்பாளராக விட்டிருந்தார்கள். பிறகு, அவன் அதில் விரிவான ஒரு உலகத்தையும் அதிசயமான மனிதர்களையும் கண்டான் என்பது மிச்சக் கதை.

திரியாத விசயம் என்றாலும் தவே, என்றால் இயங்கவே வேண்டும் என்பதைத் தான் சொல்ல வருகின்றான் .

பெண்கள் நேரத்தைப் பற்றி கவலைப்படாமல் ...கதைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களிற்குத் தம் பிள்ளைகள் பற்றிக் சொல்லுதற்கே நேரம் போதாமல் இருக்கிறது.

அவன் எல்லாததையும் வடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு நின்றான் .

அவனுடன் பழகியப் பெண்களிடமும் (இயக்கங்களில் பல மகளிர் அமைப்புகள் இருந்தன) கட்ட சகோதரப் பாசம் இருந்ததை உணர்ந்திருக்கிறான். அவனில் இருந்து ஒரு அலிபாவின் விளக்குப் புகவைது போல உணர்ந்தான். அதில் படிதம் எல்லாம் திரியவில்லை. சில சோகக் காட்சிகளே திரிகின்றன.

அழுவதால் மட்டும் துயரங்கள் தீர்வா போகின்றன?, என்ன !

அரசியலில் அவர்களிற்கு ஒரு காலம், என்றால் இவர்களிற்கும் ஒரு காலம் என புரட்டியே போடப் போகிறது. இது திரியாமல் எத்தனை பேர்கள் கொடியவர்களாக இருக்கிறார்கள் .

மனிதர்களில் இவன் உட்பட ... ஒருவரும் தயவீக பிறவிகள் இல்லை தான். விலங்கு தான் மனிதனாக மாறியது என்கிறார்கள் . அவர்களிடமிருந்து வளையப்பட்டது போல ஒருநாள் இவனிடமிருந்தும் கட்ட வளையப்படலாம் தான் . மனிதர்கள் மிருக உணர்ச்சியை கட்டுப்படுத்துவது நல்லது தான் . காலம் , மாற, காலத்தை மாற்ற நிறைய போராட... வணையியிருக்கிறது என்பதும் துரதிருட்டம் தான் . நடக்குமா? . நடக்காதென்பார்...நடந்து விடும்! "மனிதனுக்குள் உள்ள சக்தி அளப்பரியது" என்கிறார் விவகோனந்தர் . தன்னம்பிக்கையைத் தான் எந்த நிலமையிலும் இழக்கக் கூடாது. பெரும்பிச்சு விட்டான் . இந்த விமான நிலையத்திற்கு அவனைப் போல வந்திருக்கிற மற்ற 'ஈழத்தமிழர்' களாலும் விட்ட பெரும்பிச்சுகளால் மலே 'மகேமட்டம்' ஏற்பட்பிருக்கிறதா? என்று பார்த்தான் . ஒன்றையும் காணவில்லை. சிந்தனைக்கு விசுந்திரமாக பறக்கிறது. ஒவ்வொரு ஈழத்தமிழனும் ஒரு மனநோயாளித் தான் இருக்கிறான் .

சந்திரா,வதனாவின் அக்கா விஜயாவின் மகள் ரப்பியை பற்றி விசாரிக்கிறாள் . ரப்பிற்கு அவளின் மத்தவள் பவானியின் வயசு தான் . தங்கச்சி சித்திரா , மகள் சுவெவியுடனேயே வந்திருந்தாள் . சுவெவியிடம் களேவிகளை நேரே கேட்கிறாள் . அவள், இங்கே

பிறந்தவள். தமிழில் எழுத, வாசிக்க வராது. ஆனால், பசே வரும். அவள் தமிழை ரசிக்க களே விகளாக கட்டெடுக்க கொண்டு இருக்கிறாள். அது, சிங்களப் பெண், தமிழ் பசேவது போல ... இருக்கிறது.

பெரியண்ணர் கிருபா, மனவி ராணி, ரதி, கௌரி... இரண்டு பெண் பிள்ளைகளுடன் வந்திருந்தார். அடுத்த அண்ணர் (அடியனே) ஆனந்தன் தனிய வந்திருந்தான். சந்திராவின் பிள்ளைகளிற்கு வர நேரம் இருக்கவில்லை. "பவானிக்கு ரீச்சர் வலையை கிடத்தி, பயிற்சி வகுப்புகளிற்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறாள்." என்ற சந்திரா, "ரதி, இப்ப எத்தனையாவது வருசம்?" என பாசத்தோடு கேட்கிறாள். அவள் பல கலகைக் கழத்தில் "கடகை வருசம்" என்கிறாள். இப்படி கதத்தையுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிற்கு நேரம் ஒரு பொருட்டில்லை.

"வாரவர்களிற்கு பசிக்கும்" என சந்திரா எச்சரித்ததால்.. வடகை, பற்றீஸ், சன் விசிகள்.. என பெண்கள் தரப்படுகொண்டு வந்திருந்தார்கள்.

துயரங்களை காலம் நீறுபுக்கவவே வகைகின்றன. யாராவது கிளறினாலே அந்த காட்சிகள் மீளப் திரும்புகின்றன.. எனவே கட்டுமானவரையில் ... அதைப் பற்றி கதையாமல் விலத்தி சனென்று விடுவதே நல்லது. ஆண்களிற்கு கவராதது அவர்களிற்கு தெரிந்திருக்கிறது.

"இன்னும் ஆட்களகை காணவில்லையே" என தில்லை சலிக்க அவருக்கு பின்னால் சத்தமில்லாமல் வந்த மகஸே,

"என்ன மச்சான், வி.ஐ.பி யாரையும் பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிறாயா?" என பகிடியாக கேட்கிறான்.

வியப்படாத தில்லை" நீ எந்த கதவாலே வாராய்?" எனக் கேட்கிறார்.

"பொதிகளை மறந்துக்கும் ஏற்ற மதுலும் 'சகெ' பண்ணுறாங்கள். அந்த பயணிகளை (2வது வழியகை காண்பித்து) அதாலே விடுறாங்கள் மச்சான்" என்றான்.

அவர்களும் மந்தையைப் போல ஒரு வழியகை பார்த்துக் கொண்டு நின்று கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். இதையப் பற்றி துப்பரவாகவே நினகை கவில்லை. அடிக் கடி வாரவர்களிற்கு தெரிந்திருக்கும். எப்பாலும் ஒரு தடவகை விமான நிலையம் வாரவர்கள் கேட்டிருந்திருந்தாலும் மறந்து தான் விட்டிருவார்கள்.

வதனா, சினகைதியின் கையைப் பற்றிக் கொண்டு... எல்லாரோடும் மகிழ்ச்சியாக கதத்தையுக் கொண்டிருக்கிறாள். ஒரே நேரத்தில் சினகைதிக் கும் பதிலளித்து விட்டு மறவர்கள்களும் ... அவளால் எப்படி கதகைக் கமுடிகிறது. ஒரு நாட்டின் பிரதம மந்திரி தோற்று விட்டார். பெண்களாலும் ஒரு நாட்டை ஆள முடியுமோ தெரியாது, ஆனால், அரசியலக் கச்சலகளை நிச்சியமாக சமாளிக்க முடியும். அவர்களிற்கு இவர்களோட கழிக்க 2 மணி நேரம் தான் இருக்கின்றன.

"அங்கால எங்கையும் கதிரகைகள் இருக்கிற இடமாகப் பார்த்து ஆறுதலாக இருந்து கதையப் போம்" என்று தில்லை கட்டிப் போகிறார். அவர்கள் பின் தொடர்கிறார்கள். பயணிகள் ஏற்று பகுதிக் கும் மீளபடிகள் ஏறி போகிறார்கள். அதிகமாக கோடுகள் போட்ட மாதிரி கயிறுகள் கட்டிய பகுதிகள் அதிகமான இடத்தகை பிடித்துக்

கொண்டதால் கதிரகைகள் அதிகமாக இருக்கவில்லை. இருந்தவற்றையும் மற்றவர்கள் பிடித்திருந்தார்கள். அவர்களில் ஓரிருவர் எழ, அக்கதிரகைகளை பிடிக்க ...பக்கத்தில் இருந்தவர்களும் எழுந்து மற்ற கதிரகைகளுக்கு மாறி சின்னங்களை எடுத்து மடியில் வைத்துக் கொண்டு உறக்காரகிறார்கள். இவர்களும். "தாய்ப்" என வழிகிறார்கள்.

அண்ணாரும், தில்லையும், மகஸூம் பசீகக் கொண்டிருக்க, ஆனந்தனின் சிந்தனை பழையபடி எங்கெங்கையோவெல்லாம் ஓடுகின்றது

சிறிலங்காவிலிருக்கிறவர்களிடம் இல்லாத மனிதாபிமானம், இனம், மதம், மொழியை ...கடந்து இங்கை இருக்கிறவர்களிடம் பிரகாசிக்கின்றனவே! இங்கையிருக்கிற ஆங்கிலேயரிடமிருக்கிற மனிதாபிமானம் கட்டும் மவரிடம் இல்லை என்பது தான் துரப்பாக்கியம். ஆனால், இதற்காக அவர்கள் ஒரு காலத்தில் செய்த கொடூரங்களையும் மறக்க முடியாது தான். ஒரு காலத்தில், கண்டா, அமெரிக்கா, அவுஸ்ரேலியா..முதலான நாடுகளை எல்லாம் இவர்களை விட பின்தங்கிய தசைகளை கொண்டொழித்தே, அவர்களையே நாடுகளாகக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இலங்கையிற்கும், இந்தியாவிற்கும் அதிருஷ்டம் அடித்ததாலே 'சுதந்திரம்' கிடைத்தன என்றே கருதுவனையெழுதி இருக்கிறது.

காந்தி, உண்மையில் பாகிஸ்தான், இந்தியாவாக பிரிவதை விரும்பவில்லை... என்றே சொல்கிறார்கள். அவர், ஆங்கிலேயர்களின் கண்ணத்தை, நன்கறிந்திருந்தவர்.. அந்த பிரச்சனையை எழுப்பிய போது உடனே ஏற்றுக் கொண்டு விட்டார். மறுத்தால்... எங்கே இழுத்தடித்து இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம் கொடுமலே விட்டு விடுவார்களோ? எனப் பயந்தார்.

அந்த சமயம் எழுந்த பாலஸ்தீனப் பிரச்சனையை இழுத்தடித்து, இழுத்தடித்து, இன்னமும், அமெரிக்காவும் சரேந்து இழுக்கிறதே! அரவாசிற்கு மறேபட்ட பாலஸ்தீனர்களின் மிஸ்சைத் தனமாக (இஸ்ரேல்) சிறகையில் அடைத்தும், கொலை செய்தும் விட்டார்கள்.

இதை இஸ்ரேல் மட்டும் தான் செய்கிறதாக நின்கைக்கிறீர்களா?

சரேச்சில், இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம் வழங்குவதற்கு கட்சி வரையில் எதிரானவராகவே இருந்தார் என்கிறார்கள்.

இந்திய சுதந்திரம், ஒன்றும் ஜனநாயக ஆட்சியில் கிடைத்தது அல்ல, ராஜகும்பம் தான்.. முடிவெடுத்தது (நீதி) வழங்கியது.

அதற்கு இந்தியா கொடுத்த விலை, இந்து, முஸ்லீம் கலவரம். காந்தி தான் இந்த நிலமையை ஏற்படுத்தினார் என பின்னர் கொலையும் செய்யப்பட்டு விட்டார்.

இந்த சுதந்திரம், ஈழத்தமிழர்களிற்கு மட்டுமில்லை வெளியில் இருக்கிற நிறைய இனங்களிற்கும் கிடைக்க வேண்டியும் இருக்கின்றன. சிறிலங்கா, ஓரளவு மமேபட்ட ஈழமக்களை சீண்டியதால் அது விடுதலைப் போராட்டமாக வெடித்து சிறுவீ தத்திலாவது பழி தீர்க்கப்பட்டுஅழிவை சந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

பல உலகநாடுகள் "இனப்படுகொலை தான் ஈழமக்களிற்கு நரேந்தது" என்பதை

தற்போது உத்தியோக பற்றற்ற முறையிலாவது ஏற்றுக் கொண்டு விட்டிருக்கின்றன. இனி, எஞ்சிய தமிழ் மக்கள் கிட்டமடைப்பாக சேர்ந்து உடையாத இரும்பமைப்பாகி விவகேத்துடன் போராடுவதில் தான் விடுதலை இருக்கிறது.

பாலஸ்தீன மக்களும் ஒரு மமேபட்ட இனம் தான். அவர்களிற்கும் விடிவு கிடகைக்கி பிராத்திப்போம்.

ஆண் தரப்பு ஒரு குழுவாகவும், பெண் தரப்பு ஒரு பிரிவாகவும் இருந்து கதைக்கிறார்கள்.

"தில்லை, உம்மட ஆளிட தம்பியிட நினைவு நாள் இந்த மாசம் தானே வந்திருக்க வணேட்டும்?" என்று ஆனந்தன் கேட்கிறான்.

"அதை ஏன் கேட்பான், வீட்டு, அந்த கிழமை முழுக்க சத்த வீட்டு தான் மச்சான்" என்று மகஸேிடம் கிறுகிறான்.

"நாங்கள் கம்பஸிலே பபிக்கிற போது, அவன் சத்திருக்க வணேட்டும், என்ன மச்சான் நடந்தது?" என்று மகஸேிடம் கேட்கிறான்.

தில்லை, நினைவுகளை துலாவிக் கொண்டிருக்கிற போது மற்ற இருவரும் சாடயாக சந்திராவையும் பார்க்கிறார்கள். அவள் இப்பி வதனாவின் பிள்ளைகளின் தமிழகைக் கேட்டு ரசித்துக் கொண்டிருக்கிறாள். பெண்ணின் தாய்மையில் அவர்களால் துயர்பி அலகைகள் தற்காலிகமாவது மற்றது விட முடிகிறது.

ஆண் தரப்பால் அப்பி இருக்க முடியாதில்லை. எந்த பிரச்சனகைக்கும் தீர்வு கிடகைக்கிற வரையில் அவன் அதை தலையில்லே வதைத்து... பந்தாட்டம் ஆடிக் கொண்டே இருக்கிறான். கல்யாணம் கட்டி பிள்ளைகள் பெருகினால் என்ன மனிசியால் பொறுப்பில்லை என பசேசி, ஏசினால் என்ன அவனால் மறக்க முடிவதில்லை. இப்பி கண்ட சரக்குகளையும் (குப்பகைகளையும்) தலையில்லே வதைத்திருப்பதால்... அவர்களிற்கும் அதிகமாக பையித்தியமும் பிடித்து விடுகின்றன.

கல்வியில் தரப்படுத்தல் வந்த போது அதிகமாக குழம்பி ஆயுதங்களதை தபிக்கியவர்கள் சிவக குமாரன் போன்ற மாணவர்கள் தான்.

"உனக்கு நினைவிருக்கிறதா சூளிபுரம் சகெக்கிங்? அதற்கு 2 மாசத்திற்கு முதல் தான் இந்தியாவிற்கு பயிற்சிக்குப் போன இவட தம்பி 15 பரேகளோடு பயிற்சி முடித்து திரும்பி இருந்தான். அந்த மகிழ்ச்சிகனநாள் நீ பிக்கவில்லை. அப்ப மச்சான் கோட்டையில்லே பொலிஸ் நிலையம் இருந்தது. இயக்கங்கள் பொலிஸ் காரர்கள் பலரமைண்டையில் போட்டதால் அவர்களிற்கு ராணுவ பாதுகாப்பு தவேயாக இருந்ததால் கோட்டகைக்கு போய் யிருந்தவயள். தமிழ் பொலிஸும் அதில் இருந்தனர். சிங்கள நண்பர்கள் இருப்பார்களில்லையா, அவர்கள் சூளிபுரத்தை பெரியளவில் சகெ பண்ணப் போறார்கள் என்ற சயெ தியை ரகசியமாக தெரியப் படுத்த, வீணாகி பெருமளவு பெடியள்களை பசா முகாமிற்கு அள்ளிக் கொண்டு சிலெலப் போறார்களே என்று கவலையில் கேட்டவர்கள் ஊருக்குத் தெரியப் படுத்தி விட்டிருந்தார்கள்.

தெரிந்ததும் கலங்கி விட்டார்கள்

போற போது, தடிக் குச்சிகளபைப் போல ஓல்லியாக இருந்தவர்கள் சிலர் இப்ப கமலபைப் போல, விக்ரம் போல உடம்பு வதைத்து வயசுக்கு மீறிய தோற்றத்தில், இயக்கப் பெடியள்கள் எனபதை இலகுவாக கண்டு பிடிக்க கப்டிய தோற்றத்தில் இருந்தார்கள்..மற்ற இயக்கத்தபைப் போல இவர்களிடம் போதியளவு ஆயுதங்கள் இருந்திருந்தால் இந் தளவிறகுப் பயந்திருக்க மாட்டார்கள்.எதிர்ப்பட்டால் அடிபட்டது,தப்பிப் பிழைத்து விடுவார்கள் என தரையப்பட்டிருப்பார்கள்.இது ஏ.கே..க்குப் பதிலாக மரக கட்டையை சாக்கால் சூற்றிக் கொண்டு திரியிற இயக்கம்.பதற்றம் தான் அதிகமாக பற்றிக் கொண்டு விட்டது (அவர்களிற்கு) மௌயையே வலே சயெய்வில் லை மச்சான் .

"ஏண்டாப்பா இப்ப வந்தீர்கள்?செக்கிங் முடிந்த பிறகு வந்திருக்கக் கப்டாதா?"என வீட்டார் அழாதார்கள் .

பெடியள்கள் இவ்வியக்கத்திற்குச் சனெற்றிருந்தாலும் இவர்களையுடைய பெற்றோரில் வறே இயக்கங்களையும் புறவர்களையும் இருந்ததால் தீரென ஒரு அமைப்பை உருவாக்கி அதில் இருவரையுடைய இயக்க அமைப்பிடம் உடனடியாக அனுப்பி."இவர்களையுடைய காப்பாற்ற ஏதாவது உதவி செய்யுங்கள் " எனக் கேட்டார்கள் .

. ஆனால் , அவர்களே தடுமாற்றத்தில் இருந்தார்கள் மச்சான் . காம்பில் இருக்கிற பப்பைப் குப்பையில் எதை எறியிறது ,எதை வதைத்திருப்பது..என தெரியாதிருந்ததால் எல்லாவற்றையுடைய உரப்பையில் கட்டி நிலத்திற்கு கீழே மறைக்க வணே டியிருந்தது. அங்கே மரவள்ளி,வெங்காயம் ,மிளகாய் செய்கிறவர்கள் கணிசமாக இருந்ததால் காம்பாக பாவித்தது தெரியாமல் வெறும் வீடாக் கி,வெங்காயக் கட்டைகளை கட்டி காய்யிறதற்கு தடுங்க விட்டு வீட்டுக்காரர் பாவனையில் வதைத்திருக்கிறார் போலாக் க வணே டி இருந்தது..விதபைப் பதறக் காக விதை வெங்காயம் வாங்கி வதைத்திருப்பதாக சொல்லலாம் .வதைத்திருக்கிற ஓரிரு ஆயுதங்களையும் வறே காப்பாற்றியாக வணே டும்."இவர்கள் எல்லாவற்றையுடைய நிலத்திற்கு கீழே மறைத்து வதைத்து விட்டு ,எடுத்து பாவிக்கிற இயக்கம் "என்ற நிலபாடும் மற்ற இயக்கங்களிற்கு இருக்கின்றன . அதையும் இழந்து விட்டால் இன்னும் கவேலமாகி விடும் .தவிர காம்பிலே இருந்த வெளி மாவட்டப் பெடியள்கள் சிலரையுடைய இங்கயே இருப்பவர்களின் தீரென மச்சான் மரமகனாக் கி விடும் வணே டியுமிருந்தது.ஆமிக் காரர் அடையாள அட்டைகளையுடைய கேட்டார்கள் .அதிலுள்ள பெர்களையுடைய ,புதிய தாய் ,தந்தையர் பெர்களையுடைய,வீட்டு விலாசத்தையுடைய எல்லாம் மனப்பாடமாக் கிறதும் மட்டுமல்ல..வீட்டிலே இருக்கிற உறவுகளையுடைய கப்ட தெரிந்து வதைத்திருக்க வணே டும் .அதற்கு மலே கேடவாள் விட்ட வழி.

இதோட இவர்களையும் வயல் வெளியிலே, மரவள்ளித் தோட்டத்தில் எல்லாம் ஓடி ஓடி தப்ப வணே டியிருந்தது. இந்த லட்சணத்தில் தோற்றத்திற்குப் பயந்து வார அவர்களையும் சரேத்தாக் கொண்டு ஓட முடியுமா? என்ன ?,

பொதுவாக பிரபல பாடசாலையிலே படிக்கிற பெடியள்களிற்கு , எனக்கு, உனக்கு அவர்களிற்கு கிராமம் , நகரம் பள்ளிக் குப்ப போற வழி,பள்ளிக் கப்டம் ..இவையையுடைய மே தெரியுமே..அந்த பையன்களும் அதபைப் போல கிணற்றுத் தவளையுடைய இவர்களிற்கு .

இயக்கத்திற்கு வாரதாலே முதல் முதலாக் கி வெளி உலகத்தபைப் பார்க்கிறார்கள் . கொஞ்ச நாள் அமைப்பிலே இருந்து வலே சயெய்வாமல் ப்ரஸ்ஸாக் கி பள்ளிக் கப்டத்தில் இருந்து அப்படியே போனவர்கள் அவர்களிற்கு சூளிபுரக் குச்சு சமூகங்களையும், மற்ற

கிராமப் பகுதிகள் எல்லாம் துப்பரவாகத் தெரிந்திருக்கவில்லை "ஓடும் கடா" என்றால் நேரே ஆமிக் காரர் ரயே ஓடிப் போய் மாட்டிக் கொண்டு விடுகிறநிலமலை!

"அப்படி என்றால் இவர்களை திரும்பி இந்தியாவிற்கே அனுப்பி ,எல்லாம் முடியா திரும்பி எடுத்துத் தால் ..என்ன?"என அவர்களே யோசனை கூற..., பொருப்பாளர் சந்திரன் "பரவாயில்லையே!, ஆனால் ,இப்ப,எங்களால் அங்கே உள்ளவரை தொடர்பு கொள்ள முடியாது,வணைமானால் எங்கட ஓட்டிகளை உங்களிற்கு அறிமுகப் படுத்து வகை கிறோம் . ஒரு வருசத்திற்கு மலேவே இந்தியாவிலே இருந்தவர்களிற்கு ஊரை விட இந்தியாவே நல்லாய் தெரிந்திருக்கும் .

நீங்கள் பசே பாராங்கள்"என்றவர் ,ஒரு தோழரைக் கப்பிட்டு"டயே ,இவர்களை ஓட்டிகளிடம் விட்டு விட்டு வா"என அனுப்பினார் .

ஓட்டிகளும் நியாயமான விலைக்கு உடன்பட்ட போது வசதியான பற்றோர் தம் மகனின் வணைத்துலால் மற்றவர்களையும் ஒன்றாய் ஏற்றிக் கொண்டு போக சம்மதித்து விட்டார்கள் . அவர்களை ஏற்றிய போது, ஓட்டிகள் முதலில் "யார் யாருக்கு நீ ச்சலத் தெரியும்"என கேட்டார்கள் .8 பேர்கள் .."தெரியும்"என்றார்கள் ."படுத்து நீ ச்சலும் தெரிந்திருக்க வேண்டும் .களைத்தால் இளைப்பா அப்பதான் முடியும்"என்ற ஓட்டி"ஏற்கனவே பயணம் சினைறவர்கள் ,பரிதாப உங்களிற்குச் சொல்ல ஒன்றுமில்லை"என மோட்டரை இயக்கினார் . மற்றவர் முன் அணியத்தில் போய் உறக்காரந்து கொண்டார் .

சந்திரன் அங்கால பக்கமும் சயெத்தியை எப்படியோ அனுப்பி இருந்தான் .இரண்டொருபேர்கள் இவர்களை ஏற்பதற்காக கரையில் காத்து நின்றார்கள் .அதில் விமலனும் ஒருவர் .விமலண்ணையை பெடியளிற்கு நல்லாய் தெரியும் .

எல்லாம் சும்ம கமாய் முடிந்தது .

ஓட்டிகளும் தம் அலுவல்களையும் சயெத்து கொண்டு திரும்பி வந்து சரேந்தாரர்கள் .பிரச்சனைகளே இல்லாமல் சிலைவது என்றால் பின்னாலே பிறகு என்னவோ நடப்பறெப் போகிறீது என்பதற்கு சமிக்ஞை அல்லவா .

திரும்பிய ஓட்டிகள் "பாதுகாப்பாய் சரேந்து விட்டார்கள்"என்றதைச் பற்றோரிற்கு அறிவித்தார்கள் . அப்பதான் அவர்களிற்கு மனநிம்மதி ஏற்பட்டது .

வட்டுக்கோட்டை தரேத்தல் தொகுதியின் (இதில் சூளிபுரம் ,மாதகல் ,சில்லாலலை,சங்கானை உப அரசாங்கப் பிரிவு ...எல்லாமுமே அடக்கம்) அமையியைக் குலகைக் ஆமிக் காரர்களும் பல வழிகளால் வந்து பலவறே இடங்களில் சிறுகாம் அடித்து தரித்து நின்றார்கள் .ஊரடங்கு உத்தரவுகளை வானொலிகள் மலம் பிறப்பித்து விட்டு., இயக்கங்களின் கோட்டையான சூளிபுரம் பிரதான இலக்காக இருந்தாலும் மற்ற இடங்களிலும் தடேதல் வட்டைகள் ஆரம்பமாகின .

அங்கொன்றும் இங்கொன்றும் அப்பாவி இளைஞர்கள் சிலர் ,காது சவிடான கிழவர் ஒருவர் ... என சூடப்பட்ட இறந்து போக.,சூளிபுரப் பகுதியில் தாச்சி விளையாட்டு நடப்பை பற்றி து .

எதிர் ப்பட்ட இடத்தில் இரண்டு பகுதியும் சூடூபட்டு காயப்பட்ட அதில் ஓரிரூ பபெடியள் சாக ,ஆயுதமில்லாத பரூம் தோழர் சிலரூம் பிபிபட்டும் பபோனார கள் .அமபை பின் பபொரூப பாளர் சந் திரனும் ஓரூவர் . இயக்கத்தின் சார ப்பான 50 பரே கள் பிபிபட்டிரூந்தால் , பள்ளியில் பபிக கிறு அப பாவி மாணவர கள் ,பபிப்பை விட்டு விட்ட அதே மட்ட இளஞர கள் என நபுற்றுக்கு மறே பட்டவர களை லொரிகளில் ஏற்றி பபி சாவிற கு கபொண்டு பபோனார கள் .

சிறிலங்கா தமிழர களின் வலேவை வாய ப்புகளை மட்டும் பறிக் கவில்லை.இப்பபி கபொண்டு சலெக் கிறவர களையும் வளெயி விட அங்க,இங்க இரூக்கிற சிங்கள அதிகாரிகளிற கும் லஞ சம் (பணத்தகை) கபொடூத்து பறும் பண வாய ப்ப்பையும் ஏற்படூத்தி வதைத்து இரூக்கிறார கள் மச சான் .

.கணிசமான பரே கள் இப்பபியான கபை பண மாறுதல்களால் வளெயிவும் வந்தார கள் தான் .வஞ சகமான வலவை விரித்தபி இலங்கையின் இனவாத அரசூ. அரசூக்கு அபிக் கபி மனைட் மாறும் .அதற கு மூதலே காசபை ப் பிரட்டி ஏஜனெ சிகளைப் பிபித்து அவர களை உடனபியாகவும் நம் மவர கள் வளெரிநாடூகளிற கும் அனுப்பியும் விடச் செய் தார கள் . பிறகு, இதலெல்லாம் நடந்தது மச சான் .

அமபைப்பைச் சரேந்தபி . மற்ற பபெடியள் கள் வயல் வளெயியால் ,மரவள ளித் தோட்டத்தால் ஓளிந்து ஓளிந்து ஓபி மானிப்பாய் ,சூன்னாகம் ..என மற்றயை ஊர களிற குச் சனெற்று தப்பித்துக் கபொண்டார கள் . அசூரர கள் ஊரை நாசம் செய் து விட்டுப் பபோகபி கிடக்க, ...இவர களும் , மீ ளபி புதிய பபொரூப பாளர களை நியமிக் க இயக்கங் களும் இயங்க தபொடங்கி விட்டனபி .

பறெற்றோர் , இந்தியாவிற கு அனுப்பிய பபெடியள் களை திரூப்பி எடூக்கும் மூயற் சிகளை எடூத்தார கள் .அதே ஓட பிகள் மனிதாபிமானமாக அரை விலயிலே அழதைத்து வர ஓப்புக் கபொண்டார கள் . 'படகு மக் கள் 'என நாடூக்கு நாடூ கடல் எடூத்துக் கபொண்டு விடூற தூயர வரலாறூகள் நிறயை இரூக்கின றன மச சான் . பபெடியள் களை கபிட்டி வரூம் பபோதூ அமபைதியாக இரூந்த கடல் பாக் கு நீ ரணயிலே கபொந்தளிக் கத் தபொடங்கி விட்டது.கடலினூள் சாத தான் தான் புகூந்து விட்டது.திறமயான ஓட பிகள் தான் .கவனமாக பார த்து ஓட பியும் ..ஓரூ கட்டத்திற கு மலேபே படகு கவிழ்ந்து விட்டது.

மோட்டாரோடூ பபடகு அலகைளில் அள்ளூண்டு பபோக ஓரிரூ பபெடியள் களையாவது காப்பாற்ற மூயன றார கள் .நீ ச்சல் தரெரியும் என்றவர கள் வறும் தத்து நீ ச்சல் காரர களாக இரூந்தார கள் .கடலலயிலே நீ ந்திய அனுபவம் தூப்பரவாகபி இல்லை. கடற கரகைக் கிராமத் தவர கள் என்ற பரே தான் ஓரூ எழவூம் தரெரியாது. இதுவூம் கல் வியிலே கிடக் கிற குறபைபாடூகளில் ஓன்று மச சான் .கற பிக் க வணே பியுதகை கற பிக் காமல் எதவை எதயைறோ கற பிக் கிறது.இது பபோதாதனெற்று சிங்கள (மத்திய) அரசூம் வறே ,நான் தான் கல் வியில் மாறுதல்களை செய் வனே ,நீ செயலோதூ 'என பிராண்டூத்துகிறது.

அங்கே,மிதந்து கபொண்டிரூக்கிற அவர கள் தாழ்கின ற நண்பர களைக் காப்பாற்ற கயைகைக் கபொடூத்து அவர களோடூ சரேந்தது உள்ளே பபோய் க் கபொண்டிரூந்தார கள் .

ஓட்டிகளிற்கு வாழ்க்கையை வெறுத்து விட்டது. ஒரு பெரியளகைக் கட்ட காப்பாற்ற முடியவில்லை. நீ நதி வந்ததைத் தவிர்த்துவர்கள் துயரச்செய்தியை உடனடியே பெற்றோரிற்கு அறிவித்து விட்டார்கள். அதிலே இவ்வழியை தம்பியும் ஒருத்தன்

தில்லை ஓரையேடியாய் உடனெந்த குரலில் "விதி, சதி செய்து விட்டது மச்சான்" என்கிறார். அழுது விடுவார் போல இருக்கிறது.

ஊரிலே இச்செய்தி பரவிய போது... தம் பள்ளிக்கட்டத்தில் ஓரே வகுப்பிலிருந்து போன பெரியள்கள் என்பதை அறிந்த அதிபர், "அனவையும் குழந்தைப் போராளிகள் (அரசியலே என்ன எனத் திரியாதவர்கள்) அநியாயமாக போய் விட்டார்கள்" என தனது அருமனை நண்பரான ஈழநாடு புத்திரிகை நிருபரூடன் வகுவாக கவலைப்பட்டும் கதைத்திருக்கிறார். அந்த நிருபரூம் அவரூடன் வகுப்பிற்குச் சென்று மற்ற மாணவர்களுடன் கதைத்த போது, ஒரு விசயம் திரிய வந்தது. அதிலே உண்மையில் இயக்கத்திற்கு போக முடிவடையாதவர்கள் ஐந்து பேர்கள் தானாம். நண்பர்களையென்றி விடச்சென்றவர்களே படகுகளில் இடம் இருக்கவே நண்பர்களை பிரிய மனமில்லாமல் கட்டவே படகேறி விட்டவர்கள்.

அப்ப, அந்நிருபர்....ஈழநாடு பப்பெரியில் "யாழ்ப்பாணத்தின் சோகம்" என எழுதிய விரிவான செய்திகளை ஆனந்தனும் வாசிச்சொடுக்கம் நல்லாய் இருக்கிறது.

தில்லை "மச்சான்", இணைய நூலகத்தில் ஈழநாடு பப்பெரியர்களை எல்லாம் ஸ்கேன் பண்ணி வதைத்திருக்கிறார்கள். 85ம் ஆண்டு இந்த மாதத்துப் பப்பெரியதைத் தேடிப்பார். ஒருவளை உன்னுடைய கண்ணிலேஅகப்பட்டலாம் "என்கிறார். ஆனந்தனும் தேடிக் கொண்டேயிருக்கிறான். இன்னமும் அகப்பட்டவில்லை. அகப்படாமலா போய் விடப் போகிறது?

வட்டக்கோட்டையில் அவர்களிற்கு என்று ஒரு நினைவு தப்பி நிறுவப்பட்ட வண்டமும் என்பது அவனுடைய ஆசை.

முற்ற

முப்பது வருடங்களிற்கு முதல் நடந்த விசயம். அது, இப்ப உக்கிற மறைந்து போய் விடக் கப்பியது. இயற்கைப் பசளபைப் போல உரமாக வண்டமும். ஒருவளை திரும்பவும் என விறு கொண்டே எழுகிற போது அவசியமானது தானே.

எத்தனையோ விசயங்கள் நடக்காதென்பார், நடந்து விட்டிருக்கின்றன. பொறுத்தார் பழி ஆள் வார் என்று ஏன் சொன்னார்கள்? நாம் விடவதைப் பாதையை சரிவர திரியாதலாலே அரவாசிக் குமலே இழந்து கலங்கிய நிலையில் இருக்கிறோம். தளிவடையி வண்டமும்.

வந்தவர்களிற்கு கோப்பி, டீ 'குடக்காமல் அனுப்புவதா? சே!, என்ன நினைப்பார்கள்?" யார் யாருக்கு கோப்பி, டீ வண்ணம்" என்று ஆனந்தன் கேட்கிறான். "ஒரு சீனி, டிபிள் சீனி டீ, ஒரு பால், ஒரு சீனி கோப்பி..." இப்படி ஆளுக்கும் ஆள் தாளம் போட்டுச் சொல்ல, தில்லை "இது சரிப்பட்டும் வராது, சந்திரா, ஒரு துண்டும் பப்பெரியிலே

எழுதும் "என்கிறார். சந்திராவும் எழுதிக் கொடுக்கிறார்.

சனம் வடிந் திருக்கும் என்று போனால் அங்கே யீ யு பாம்பு கணக்கிலே நிற்கிறது.இனி என்ன செய்வது?ஊறும் வரகைக்கும் நிற்க வேண்டியது தானே.இடையில் மகஸ்த் தொலைபேசியில் அழகைக் கிறான்." ,எங்கே மச்சான் நிற்கிறாய்?". "கியு விலே நிற்கிறேன் "என்கிறான் ."ஓன்றும் வேணாம் வா மச்சான் ,கொஞ்ச நேரம் தான் இருக்கிறது "என்கிறான் .

"மீன்றாவதற்கு வந்து விட்டோம் .வாங்கி கொண்டே வாரோம்". போய்... கொடுத்த போது தில்லகைக்கும் ,மகஸூக்கும் மிஸ்சிங் .பரவாயில்லை, போறபோது பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம் .

அவர்கள் ஆறுதலாக கதகைக் கமூதலே நேரம் ஆகி விட்டது."முக நுலிலே பார்ப்போமடா,பாய் " என உள்ளே போய் விட்டார்கள் .

இனி வரும் காலங்களில் கொஞ்சம் 'சுமார்ட்'டாக சந்திப்பார்கள் .

(உண்மையைச் சம்பவத்தோடு புனையப் பட்ட கதை)

balamuraly@sympatico.ca